

Beëdiging Gele Rijders in de residentie

door Wim Speth

‘Daar waar gij roemvolle overleveringen hebt, die gij de uwe moogt noemen, rust ook in de toekomst op u de taak deze in ere te houden’

Teneinde de nieuwe Rijders van het Korps Rijdende Artillerie bewust te maken van hun belangrijke plaats in heden en verleden worden beëdigingen zoveel mogelijk georganiseerd op plaatsen waar hun voorgangers door krijgsverrichtingen of bijzondere daden hun stempel hebben gedrukt. Zo heeft deze plichtigheid al plaats gevonden in Waterloo, Bij de Ruïne Kerk in Bergen en bij paleis 't Loo.

Om de bijzondere band met de residentie te onderstrepen staat 11 Afdeling Rijdende Artillerie op 29 september aangetreden op het plein tegenover Paleis Noordeinde. Op de plaats waar in november 1842 de 1e Compagnie uit Tilburg in haar nieuwe uniformen tijdens een defilé haar opwachting maakte bij Koning Willem II, zullen deze dag ongeveer 40 ‘moderne’ Rijders de eed of belofte afleggen.

Terwijl buiten alles in gereedheid wordt gebracht ontvangt Luitenant-kolonel de Landmeter zijn gasten in de Gothische Zaal van de Raad van State, dezelfde Raad waarbij Stadhouder Prins Willem V in 1793 zijn voorstel indiende tot oprichting van ‘Twee Brigades Rijdende Artillere’.

Wanneer de troepen zijn opgesteld en de genodigden zijn gezeten schetst ‘speaker’ wmr1 Patijn het verloop van de gebeurtenissen die gaan volgen en stelt hij de aangetreden componenten voor.

Ere-roffels kondigen de komst aan van Luitenant-generaal Blomjous, Chef van het Militaire Huis van de Koningin, gezeten te paard, en Brigade-generaal Hardenbol, commandant 13 Mechbrig. Nadat zij hun plaats hebben ingenomen commandeert majoor Berkers zijn bereden standaardwacht naar de opstelling tussen de troepen.

Commandant 11 AfdRA heet iedereen welkom en verzoekt Luitenant-generaal Blomjous het woord te nemen. Deze haalt in zijn toespraak bovengenoemd citaat van Koningin Wilhelmina aan en gaat in op de verbondenheid van het Korps Rijdende Artillerie met het Koninklijk Huis en de daarmee gepaard gaande tradities.

De eigenlijke beëdiging neemt een aanvang. Drie Rijders te paard zullen als eerste de eed of belofte afleggen. Correct melden zij zich bij hun commandant en de voorgeschreven formule brengen zij zonder haperen over hun lippen. Ook bij de dan volgende ‘voetgangers’ hoeft overste de Landmeter slechts sporadisch in te grijpen. Een enkele verspreking of zelfs struikeling doet geen afbreuk aan het waardige karakter van de plechtigheid, net zomin als het wat ongedurige gedrag van enkele viervoeters. Ook de aangetreden troepen ondergaan het langdurige maar onderhoudende tafereel man/vrouwhaftig. De verzamelde landelijke en militaire pers krijgt, kort aan de teugel gehouden door kapitein Stephan van der Wal, de gelegenheid kleurige plaatjes te schieten.

In zijn toespraak tot de beëdigde Rijders gaat Luitenant-kolonel de Landmeter in op de eisen die aan de huidige militairen worden gesteld: ‘Als je alle kwaliteiten zo opsomt - professionali-

*. . . er is
gelegenheid
de zojuist
beëdigde
militaire geluk
te wensen . . .*

teit, discipline, weerbaarheid, teamgeest, verantwoordelijkheidsbesef - dan is het nogal wat, dat van de militair wordt geëist. Met minder mogen wij ook geen genoeg nemen. En, indien nodig, moeten wij elkaar daar op durven aanspreken. Wij verlangen veel zaken die elders in de samenleving niet meer zo vanzelfsprekend zijn.'

Na het door het Fanfarekorps Bereden Wapens ten gehore gebrachte Wilhelmus stemt pro cantor, majoor Oomens, het Rijderslied aan, daarbij krachtig ondersteund door de aanwezige oud-commandanten en overigen, hetgeen de band tussen Rijders en oud-Rijders aantoot.

De aansluitende receptie in de Gothische Zaal biedt, tijdens een goed verzorgde lunch, de gelegenheid de zo juist beëdigde militairen en hun aanhang geluk te wensen.

Rijder¹ Angela Kalkman ondergaat het allemaal stralend temidden van haar familie.

'Ik moest de spits afbijten en was best een beetje nerveus.

Spannend was natuurlijk de vraag hoe mijn paard Salvador zich zou gedragen. Maar het ging allemaal prima.'

Dat vindt ook de Kolonel van het Korps, Luitenant-generaal bd Loos, die haar complimenteert met haar goede rijgedrag en dat van haar collega's: 'Je kunt alles van te voren plannen, maar in dit geval speelt het gedrag van de paarden een grote rol. Ik ben onder de indruk van jullie optreden en de wijze waarop de standaardwacht zijn taak heeft uitgevoerd.' Zijn waardering uit hij ook tegenover Ellen van der Putten, bedrijfsleider van de manege in 't Harde, die met haar team hard gewerkt heeft aan de voorbereiding van de paarden.

Het historisch decor in de fraaie receptieruimte krijgt een bijzonder aspect wanneer commandant en standaarddrager zich in hun dolman mengen onder de gasten. Duidelijk is ook dat de receptie niet alleen gelegenheid biedt om te feliciteren maar dat ook de kans wordt gegrepen om oude banden aan te halen en afspraken te maken om ook in de toekomst te blijven uitzien naar plaatsen en gelegenheden waar de tradities van de Gele Rijders in ere kunnen worden gehouden.